

opusdei.org

Diumenge de Rams: Jesús entra a Jerusalem

"Comença la Setmana Santa i recordem l'entrada triomfal de Crist a Jerusalem...".

Meditacions de Mons. Xavier Echevarría sobre la Setmana Santa.

08/04/2006

Diumenge de Rams

Comença la Setmana Santa i recordem l'entrada triomfal de Crist a Jerusalem. Escriu Sant Lluç. «En

acostar-se a Betfagé i a Betània, al costat de l'hort anomenat de les Oliveres, va enviar dos dels seus deixebles dient-los: "Aneu al poblet que està enfront de vosaltres. En entrar, trobareu lligat un ase que ningú no ha muntat encara. Deslligueu-lo i porteu-lo aquí. Si algú us pregunta per què el deslligueu, digueu-li: el Senyor el necessita". Hi anaren i ho van trobar tot com el Senyor els havia dit».

Quina pobra cavalcadura tria Nostre Senyor! Potser nosaltres, envanits, hauríem escollit un coratjós corser. Però Jesús no es guia per raons merament humanes, sinó per criteris divins. «Això va succeir -anota Sant Mateu- perquè es complissin les paraules del profeta: "Digueu-li a la filla de Sió: heus aquí que el teu rei ve a tu, afable i muntat en una somera, en un ruc, fill d'animal de jou"».

Jesucrist, que és Déu, s'acontenta amb un ruquet per tron. Nosaltres, que no som res, ens mostrem sovint vanitosos i superbs: tractem de sobresortir, cridar l'atenció; procurem que els altres ens admirin i lloïn. Sant Josepmaria Escrivà, canonitzat per Joan Pau II fa dos anys, s'enamorà d'aquesta escena de l'Evangeli.

Assegurava de si mateix que era un ruquet sarnós, que no valia res; però com la humilitat és la veritat, reconeixia també que era dipositari de molts dons de Déu; especialment, de l'encàrrec d'obrir camins divins a la terra, mostrant a milions d'homes i dones que poden ser sants en el compliment del treball professional i dels deures ordinaris.

Jesús entra a Jerusalem sobre un ase. Hem de treure conseqüències d'aquesta escena. Cada cristià pot i ha de convertir-se en tron de Crist. I

aquí vénen com anell al dit unes paraules de sant Josepmaria. «Si la condició perquè Jesús regnés en la meva ànima, en la teva ànima, fos comptar prèviament en nosaltres amb un lloc perfecte, tindríem raó per a desesperar-nos. No obstant això, afegeix, Jesús s'acontenta amb un pobre animal, per tron (...). Hi ha centenars d'animals més bells, més hàbils i més cruels. Però Crist es va fixar en ell, per a presentar-se com un rei davant el poble que l'aclamava. Perquè Jesús no sap què fer amb l'astúcia calculadora, amb la crueltat de cors freds, amb la formosor vistosa però buida. Nostre Senyor estima l'alegria d'un cor jove, el pas senzill, la veu sense falset, els ulls nets, l'oïda atenta a la seva paraula d'afecte. Així regna en l'ànima».

Deixem-li prendre possessió dels nostres pensaments, paraules i accions! Rebutgem sobretot l'amor

propi, que és l'obstacle més gran al regnat de Crist! Siguem humils, sense apropiar-nos mèrits que no són nostres. Imagineu vosaltres que ridícul que hauria resultat el burret, si s'hagués apropiat dels homenatges i aplaudiments que la gent dirigia al Mestre?

Comentant aquesta escena evangèlica, Joan Pau II recorda que Jesús no va entendre la seva existència terrena com una recerca del poder, com un afany d'èxit i de fer carrera, o com a voluntat de domini sobre els altres. Al contrari, va renunciar als privilegis de la seva igualtat amb Déu, va assumir la condició d'esclau, fent-se semblant als homes, i va obeir al projecte del Pare fins a la mort en la Creu (Homilia, 8-IV-2001).

L'entusiasme de la gent no sol ser durador. Pocs dies després, els qui l'havien acollit amb aclamacions

demanaran a crits la seva mort. I nosaltres ens deixarem dur per un entusiasme passatger? Si en aquests dies notem l'aleteig diví de la gràcia de Déu, que passa a prop, donem-li cabuda en les nostres ànimes.

Estenguem en el sòl, més que palmes o rams d'olivera, els nostres cors.

Siguem humils. Siguem mortificats.

Siguem comprensius amb els altres.

Aquest és l'homenatge que Jesús espera de nosaltres.

La Setmana Santa ens ofereix l'ocasió de reviure els moments fonamentals de la nostra Redempció. Però no oblidem que —com escriu sant Josepmaria—, «per a acompanyar Crist en la seva glòria, al final de la Setmana Santa, cal que penetrem abans en el seu holocaust, i que ens sentim una sola cosa amb Ell, mort sobre el Calvari». Per a això, gens de millor que caminar de la mà de Maria. Que Ella ens obtingui la gràcia que aquests dies deixin una petjada

profunda en les nostres ànimes. Que siguin, per a cadascuna i cadascun, ocasió d'aprofundir en l'Amor de Déu, per a poder així mostrar-lo als altres.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/diumenge-
de-rams-jesus-entra-a-jerusalem/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/diumenge-de-rams-jesus-entra-a-jerusalem/)
(10/08/2025)